

ESPLAIS LITERARIS

Any V

OLOT, AGOST DE 1925

Núm. 34

CALDA ROENT...

*El solell crema l'aire, i la terra abrusada,
al crepuscul que tarda demana frescor,
Al bell mig la vergèlia, dorada,
son cap baixa morent una flor...*

*El solell crema l'ombra que fins lluentaja,
i s'engalla estordida al recer de l'espluga,
on ja, fosa negror d'etzaveja,
hi esgaripa la cuca poruga,*

*El solell crema el còdol; la roca dormida,,
es revincla i brusseix d'una gersa que s'obra;
i l'esplet sodrocant de la seva ferida,
es complanta adressada a l'agost que li obra.*

*Ja no enlaira l'ocell refulalls,
ni boirel·la l'atzur no fretura;
ni entre mig els joncalls
el torrent eixugat hi murmura.*

*Y les fulles anyoren el vent;
i els llaurons semblen boques obertes,
demanant que els fineixi el turment.*

*Y la calda roent,
per la vila s'exten,
i els carrers deixa buits i les plaçes desertes.*

M. M. Solveig

SARDANES

Conten del diumenge que un home, amb uns ulls completament exòtics de la nostra terra i, per tant, encara més de la nostra dança, guaitant amb veritable interès el va-i-bé de les anelles, seguint els compassos de la música, exclamà, en un esclat de juvenil entusiasme, quan la «vagant cantarella» del contrapunt va fer parar-la:—
Me gusta!

A qui no ha de sorprendre la gestió d'aquells dançaires que com digué el poeta;

*devots d'una santa harmonia
tots van compassos i passos comptant!*

Aquella admirable simetria entre la música i els dançaires, té la virtut de fer encantar a tots els exòtics vianants i fer exclamar, com el nostre home, un *me gusta!* carregats d'entusiasme.

Per çò, quan veiem una anella amb una colla de sardanistes fent el beneit, per a demostrar que *dominen* les sardanes, voldriem tenir la veu de Júpiter per a cridar-los. *Balleu bé si us plau!*

A.

EL P. RAMÓN M.^a DE BOLÓS, S. J.

Sovint havem lloat en aquestes curtes planes d'esplai literari, tota lloable iniciativa, que enlaira la cultura del llenguatge, veïcle de les nobles idees i dels profitosos esforços de la nostra gent.

Ivon l'Escop, l'eloqüent i perseverant propulsor de la creuada dignificadora del llenguatge, que s'ha utilitzat de tots els mitjans, que ha tingut a la seva mà, darrerament de la radio-telefonía, fins que n'ha estat impedit per causes estranyes a la voluntat seva, ha tingut un digne coadjutor en la persona del nostre compatrici, P. Ramón M.^o de Bolós, que s'ha prodigat en les trones de Catalunya, per tal de dignificar la llengua i elevar-la de tó, treient-ne la blasfemia, la turpiloquia, el mot baix i baixà.

La eficàcia de la seva paraula és generalment reconeguda.

Per ell han esset fundades bon nombre de lligues contra el mal parlar, i la seva eloqüència, posada al servei de la causa més noble, ara amb l'urc del ciutadà ferit per la baixesa del blasfem, adés amb la autoritat del qui parla en nom de Déu i repta a l'atrevit que contra d'Ell s'encara, ha aixecat arreu un chor de lloances a la seva tasca, de la qual tots n'hi hem de sentir grat.

Volem la nostra llengua digne i neta, com la feren els nostres pares, com ens la llegaren els grans escriptors del segle d'or.